

קמzo.

חפלה על אריכות הגלות שעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לא לנו ייהז לא-לנו כיילשמה תן בבוד על-הסרג על-אמתקד: ב למה יאמרו הגוים
אייה-נָא אליהם: ג ואלהינו בשמיים כל אשר-חפץ עשה: ד עצבייהם בסוף וזהב מעשה
ידי אדם: ה פחדתם ולא ידברו עיניכם להם ולא יראו: ו אוניכם להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחו: ז ידיהם ו לא ימשו רגליים ולא יהלכו לא-יהנו בגרונם: ח במויהם יהנו
עשיהם כל אשר-בטח בהם: ט ישראל בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: י בית אהרן בטחו
ביהוה עוזם ומגנם הוא: א יראי יהוה בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא: ב יהוה זכרנו יברך
יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן: ג יברך יראי יהוה הקטעים עם-הנגידים: ד יטפי
יהוה עליכם עליכם ועל-בניכם: ט ברוכים אתם ליהוה עשה שםם וארץ: ט השמיים
שםים ליהוה לא-ארץ נתן לבני-אדם: י לא הפטות יהלורייה ולא בל-ירדי דומה:
ח ונאנחנו נברך זה מעתה ועד-עולם הלויה:

קמzo.

שבחם גודלים ל夸ושיבוריהו והיאך דוד אמר בדין הוא לאחוב אותו על כל החטבות שעשה לו כמה ניסים ואנו יודע מה גמול ישם לו שי אפשר לחשב לו על כל
הגמול שעשה עמו:

א אהבתי בירישמע ייהוה את-קולי תחנוני: ב בירחתה אוננו לי זכמי אקרא: ג אפפוני
חכלי-מויות ומצרים שאול מצאוני צרה ויונן אמצא: ד ובשם-יהוה אקרא אנה יהוה מלטה
נפשיו: ה חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: ו שמר פתאים יהוה דלאתי ולוי יהושיע: ז שובי
נפשי למנוחיכי ביריהוה גמל עליכי: ח כי חלצת נפשי מפotta את-ענין מזדמעה את-רגלי⁸
מדחיה: ט את-הלאך לפניו יהוה בא-ארצאות החיים: י האמנתי כי אדרבר אני ענית מادر: א אני
אמרתי בחיפוי בל-הארם בזוב: כ מה-א-שיך ליהוה בל-תגמולו-ה עלי: ג כוס-ישועות אשא
ובשם יהוה אקרא: ד גדרי ליהוה אשלים נגדה-נא לכל-עמו: ט יקר בעני יהוה למותה
לחסידיו: ט אנה יהוה כי אני עבך אני עבדך בז-אמתקד פתחת למוסרי: ז לך אופח ובכח
תורה ובשם יהוה אקרא: ח גדרי ליהוה אשלים נגדה-נא לכל-עמו: ט בחרחות בית:
יהוה בתוככי ירושלם הלויה:

המשך ביאור למסכת בבא קמא ליום שני עמ' א

⁸ קתני במסנה ימנו את הצען והוא שלמה פטור/ הינו רק אורייש.

⁹ ובר מתפרשת המשנה, אם ידעו הבעלים מהגניבה והחוירו בליך.

¹⁰ לחוריעם, ומת, חייב.

¹¹ וברישיא שהבעלים ידעו מהגניבה, אם מנו את

¹² הצען והיא שלימה ואחר קר מות, פטור.

¹³ מבאר רבא את טעמו של רב חסדא: אמר רבא,

פטור. וכי קתני במסנה ימנו את הצען והוא שלמה פטור/ הינו רק אורייש.

1

רכ ארשא. ובר מתפרשת המשנה, אם ידעו הבעלים בגניבת,

2

והחוירו שלא מדעתם וגם לא מנו את הצען, ומת, חייב. לא ידעו

3

הבעלים שגנב או מנו את הצען והויה שלמה, פטור.

4

ד. רב חסדא אמר, אם גנב לצענת, מני פוטר. אך אם גנב שלא לצענת,

5

איך הגבב את דעת הבעלים כשהוא משיב, ואין המני פוטר. וכי

6

7